

130

10.hét

Kedd 1302-1311

III. A bérmálás hatásai

1302 A szertartásból nyilvánvaló, hogy a bérmálás szentségének hatása a Szentlélek sajátos kiáradása, amint az egykor, pünkösd napján az Apostolokkal történt.

1303 Ezért a bérmálás növeli és elmélyíti a keresztségi kegyelmet:

- mélyebben meggyökereztet bennünket az istengyermekségben, melyben azt mondhatjuk: "Abba, Atya" (Róm 8,15);
- erősebben egyesít bennünket Krisztussal;
- gyarapítja bennünk a Szentlélek ajándékait;
- tökéletesebben kapcsol az Egyházhoz;
- nekünk ajándékozza a Szentlélek sajátos erejét, hogy Krisztus igaz tanúiként szóval és cselekedettel terjesszük és védelmezzük a hitet, Krisztus nevét bátran valljuk meg és ne szégyenkezzünk a Kereszt előtt.

"Emlékezzél arra, hogy lelki pecsétet kaptál: a bölcsesség és az értelem Lelkét, a tanács és az erősség Lelkét, a tudás és a jámborság Lelkét, a szent félelem Lelkét, és őrizd meg, amit kaptál! Megpecsételt téged az Atyaisten, megerősített téged az Úr Krisztus, és a zálogul adta a Lelket a szívedbe."

1304 A bérmálást, a keresztséghez hasonlóan, melynek beteljesedése, csak egyszer szolgáltatják ki. A bérmálás ugyanis a lélekbe eltörölhetetlen lelki jegyet (karaktert) nyom, ami annak a jele, hogy Jézus Krisztus egy keresztyént Lelkének pecsétjével megjelölt, és fölülről származó erőbe öltöztette, hogy az Ő tanúja legyen.

1305 Ez a "karakter" tökéletesíti a hívők keresztségben kapott általános papságát. A megbérmált "megkapja a hatalmat, hogy a Krisztusba vetett hitet nyilvánosan mintegy hivatalból (quasi ex officio) szavakkal megvallja".

IV. Ki veheti föl ezt a szentséget?

1306 Minden megkeresztelt ember, aki még nincs megbérmálva, bérmálkozhat és meg is kell bérmálkoznia. Mivel a keresztség, a bérmálás és az Eucharisztia egységet alkot, "a hívők (...) kötelesek ezt a szentséget megfelelő időben fölvenni", mert a bérmálás és az Eucharisztia nélkül a keresztség szentsége ugyan érvényes és hatékony, de a keresztyén beavatás befejezetlen marad.

1307 A latin szokás évszázadok óta az "aetas discretionist", az 'értelem használatának' korát jelöli meg alsó korhatárul a bérmálás fölveteléhez. Halálveszélyben azonban a gyermekeket is meg kell bérmálni, akkor is, ha még nem jutottak el értelmük használatára.

1308 Ha a bérmálást olykor a "keresztyén nagykorúság szentségének" nevezik is, a hitbéli felnőttiséget nem szabad azonosítani a természetes felnőttkorral. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a

keresztségi kegyelem ingyenes és érdemeket megelőző kiválasztás kegyelme, mely nem igényli a "jóvá hagyást" ahhoz, hogy hatékony legyen. Szent Tamás emlékeztet erre:

"A testi életkor nem mérvadó a lélek számára; ezért az ember már gyermekkorban elérheti a lelki tökéletességet, melyről a Bölcsesség könyve beszél: »A tisztas öregség nem a hosszú élet, és nem az évek számával mérik« (4,8). Ebből következik, hogy sokan gyermekkorukban küzdöttek bátran a vértanúságig a Szentlélektől kapott erővel Krisztusért."

1309 Ezért a bérnáási előkészítésnek arra kell irányulnia, hogy a keresztényt Krisztussal szorosabb egységre, a Szentlélekkel - működésével, ajándékaival és irányításával - elevenebb kapcsolatra vezesse, hogy ezáltal a keresztény élet apostoli kötelezettségeit jobban vállalhassa. Ezért a bérnáási oktatásnak arra kell törekednie, hogy fölébressze a Jézus Krisztus Egyházához tartozás érzékét, mind az egyetemes Egyház, mind a plébániai közösség vonatkozásában. Ez utóbbinak különös felelőssége van a bérnákozók fölkészítéséért.

1310 A bérnáás fölvételéhez szükséges a kegyelem állapota. A gyónáshoz kell folyamodni, hogy a Szentlélek ajándékának fogadására a lélek megtisztuljon. Ezenkívül buzgó imádsággal kell készülni arra, hogy a Szentlélek erejét és kegyelmeit belső készséggel fogadják.

1311 A bérnááshoz - miként a keresztséghez is - a jelölteknek bérnaapától vagy bérnaanyától kell lelki segítséget kérniük. E két szentség egységének hangsúlyozására ajánlott, hogy a keresztszülő legyen a bérmaszülő is.